

25. Kolminaisuudenpäivän jälkeinen sunnuntai

Evankeliumi, Matt. 24: 15 - 28.

Vapahtajamme varsinainen tarkoitus Hänen puheessaan tämän päivän evankeliumissa näyttää olevan se, että Hän varoittaa uskovaisia lapsiansa Jerusalemin tulevasta hävityksestä. Jerusalem oli Jumalan kansan pääkaupunki, jossa temppeli seiso, ja jossa niin monenlaisia uhreja teurastettiin kuvaukseksi viattoman Jumalan Karitsan sovintokärsimisestä maailman syntien edestä ja Hänen verensä vuodattamisesta kaikkien syntien puhdistamiseksi ja anteeksiantamiseksi. Tässä temppelissä Herra oli itsensä erityisellä tavalla ilmoittanut siihen asti, että tämän viimeisen temppelin kunnia tuli ennustusten mukaan vihdoon niin suureksi, että Jumala itse, lihassa ilmestynyt, saapui käymään siellä. Mutta Jerusalem oli myös kaupunki, joka oli saastuttava kätensä ristiinnaulitsemalla kunnian Herran ja maailman Luojan. Sokeudessansa juutalaiset sulkivat silmänsä ja korvansa Jeesuksen ihmetöiltä ja opetukselta; he kerskasivat Mooseksen laista, ja vaikka sen juuri piti valmistaman maailmaa Messiaan tulemiselle, niin he kuitenkin hylkäsivät Jeesuksen paaduttaen sydämensä. Vapahtajan suuttuneiden vihollisten toivotus, että ” **hänen verensä tulkoon meidän ja meidän lastemme päälle**”, oli aikansa tuova Jumalan kovat tuomiot heidän päälleen. Tämän muinoin valitun Jumalan kansan jäännökset todistavat vieläkin siitä suuresta onnettomuudesta, jonka he vetivät päällensä siihen aikaan saakka, jolloin vihdoon tämän kansan pelastuksen hetki kerran on tuleva.

Ensimmäinen rangaistus, jonka juutalaiset vetivät päällensä Jeesuksen sanan mukaan, oli heidän pääkaupunkinsa Jerusalemin hävitys, joka tapahtui noin 40 vuotta Vapahtajan taivaaseen astumisen jälkeen. Silloin myös kävivät mitä tarkimmin toteen Jeesuksen sanat evankeliumissa, että nuo suuret vaivat tulisivat, joiden vertaa ei ole kuultu niin kauan kuin maailma on seisonut. Joka lukee historiaa Jerusalemin hävityksestä, näkee siitä selkeästi, kuinka tarkasti kaikki täyttyi, mitä Vapahtaja edellä oli ennustanut; kuinka paatunut ja uppiniskainen tämä kansa oli piirittämisen aikana sitäkin suuremmaksi

vahingoksensa, sillä muutoin heidät olisi taidettu säästää, kuinka temppele poltettiin ja hävitettiin vastoin vihollisten päämiehen kieltoa ja muuta senkaltaista. Ja me näemme myös, kuinka ihmeellisesti Jeesuksen uskovaiset varjeltiin kaikesta vaarasta, kun he yksinkertaisesti päivän evankeliumin mukaan noudattivat Hänen varoitustansa ja pelastivat itsensä pakenemalla, vaikka he ihmisten silmissä näyttivät olevan suuremmassa vaarassa muualla kuin Jerusalemin muurien sisällä. Ne, jotka Jeesuksen sanat ja lupaukset ylenkatsoivat, saivat tuntea Hänen kovat tuomionsa, mutta jotka yksinkertaisesti Hänen käskyänsä noudattivat, tulivat pelastetuiksi.

Jos tämä nyt maallisissa asioissa näin tapahtuu, joissa ihmisten kuitenkin pitäisi nähdä pidemmälle ja pitäisi tietää neuvoja, miten auttaa itseänsä, kuinka paljoka varmemmin ihmiset hengellisissä asioissa voivat yksinkertaisesti odottaa tulevansa pelastetuiksi, jos he ainoastaan Jeesuksen opetusta noudattavat. Me olemme kuitenkin kaikki, kuningas niin kuin kerjäläinenkin, kykenemättömät ja voimattomat saattamaan sielujamme autuaiksi. Ne ihmiset tekevät siis aivan tyhmästi, jotka pitävät itseänsä liian viisaina uskomaan yksinkertaisesti Jeesuksen sanoja, ja sen sijaan tahtovat seurata ainoastaan oman pimitetyn järkensä petollisia neuvoja. — Me tahdomme tänä päivänä toisillemme rakentumiseksi tutkistella:

Kuinka tarpeellista meidän sielujemme pelastukseksi on, että me yksinkertaisesti noudatamme sitä autuuden tietä, jonka Vapahtajamme on meille avannut ja opettanut, ja ettemme pimeällä järjellämme tahdo sitä tutkia tai hylätä siksi, ettemme täydellisesti voi käsittää sen todellista perustusta ja laatua

Sanoessani ettei meidän pidä pimeällä järjellämme pyytämän tutkia uskon asioita, koska niissä on sellaisia salaisuuksia, jotka ovat meille tutkimattomia, niin täytyy tämä sana oikein ymmärtää. Jos joku sanoisi, ettei meidän pitäisi ensinkään järkeämme hyväksemme käyttää autuuden tiessä, joka Raamatussa meille opetetaan, niin se olisi tyhmästi sanottu, vaikka se usein sanotaankin hyvässä tarkoituksessa. Kuitenkin kävisi tässä ylen pitkäksi ja kukaties yksikertaisille käsittämättömäksi osoittaa, kuinka pitkälle meidän järkemme ulottuu vanhurskaaksi tekemisemme asioissa. Sentähden tahdomme ainoastaan mainita pääasiat ja silloin me tulemme vakuuttuneiksi:

Ensiksi

Ettemme omasta ymmärryksestämme tunne autuuden tietä.

25. Kolminaisuudenpäivän jälkeinen sunnuntai

Jos me järjen valoa noudatamme, niin se voi korkeintaan opettaa meille, että me olemme syntiset, ja ettemme lihamme heikkouden tähden ja syntisten taipumustemme herruuden tähden voi edes sitä hyvää tehdä, minkä järki osoittaa oikeaksi ja kohtuulliseksi. Sellaiseksi myös Raamattu sanoo meidän tilamme. Kun Mooses kertoo, kuinka syntiin lankeeminen tapahtui, niin hän osoittaa, että juuri ulkopuolisen havaintokyvyn varassa muodostettu käsitys vietteli esivanhempamme tekemään vastoin parempaa ymmärrystensä, joka viattomuuden tilassa varmasti kyllä opetti heitä, että heidän piti totella Luojaansa. Samanlaisia ovat vielä nytkin ihmiset, jotka hamasta syntymästä asti ja luonnostaan ovat syntisiä, ja jollaisiksi heidät Paavalikin osoittaa, kun hän sanoo: ” **Sillä hyvää, jota minä tahdon, en minä tee, vaan pahaa, jota en minä tahdo, teen minä. Sillä minulla on halu Jumalan lakiin, sisällisen ihmisen puolesta; Mutta minä näen toisen lain minun jäsenissäni, joka sotii minun mieleni lakia vastaan ja ottaa minun vangiksi synnin laissa, joka minun jäsenissäni on.**” Room. 7: 19, 22 - 23. Ja seuraavissa värsyissä apostoli osoittaa, että yksistään Jeesuksen armon kautta on mahdollista tukahduttaa tämä lihan valta.

Toiseksi

Kun nyt luonnollinen tilamme on niin turmeltu, ettemme edes voi tehdä sitä hyvää, minkä me luonnon valosta tiedämme hyväksi, niin ei järki voi myös meille muuta sanoa kuin, että me olemme syntiset ja sentähden syylliset Jumalan vihaan ja rangaistukseen. Mutta Pyhä Raamattu neuvoo meitä, että Jumala, joka on tähän samaan vikaan hankkinut parantumisen, on iankaikkisesta armahtavasta rakkaudesta ilmoittanut meille, kuinka meidän pitää tuleman syntiemme rangaistuksesta ja vallasta pelastetuiksi. Tämä autuuden tie edestuuodaan meille Pyhässä Raamatussa näin: Isä näki hyväksi lähettää ainoan Poikansa maailmaan. Tästä Jumalan Pojasta todistaa Raamattu, että Hän oli Jumala itse, iankaikkisuuden ja kaikkien kappalten Luoja. Hän puki mielellään päällensä meidän lihamme ja veremme ja mielellään yhdisti meidän ihmisyytemme luonnon ja Hänen jumaluutensa yhdeksi persoonaksi. Ja sellaisena Hän vaelsi, kaikkivaltias Jumala, täällä maan päällä neljäntäkymmentä vuotta, ja opetti sekä itse että apostoliensa kautta, että Hän oli tullut maailmaan vapahtamaan syntisiä, että Hän tahtoi antaa henkensä kuolemaan ja niin kärsiä rangaistuksen ihmisten sijassa ja että kaikkien, jotka pelkäävät Jumalan vihaa ja päällään uhkana olevaa kadotusta, pitää ainoastaan tulla Hänen tykönsä, niin Hän mielellään tahtoo ottaa heidät vastaan, antaa kaikki heidän syntinsä anteeksi ja lahjoittaa heille rauhansa heidän sydämiinsä. Mutta kun tämä oli ainoa autuuden tie ja ihmiset toisaalta niin turmellut, ettei heillä ensinkään ollut halua vastaanottaa heille tarittua armoa, niin Hän tahtoi lähettää Pyhän Henkensä, joka jumalallisella voimallansa oli vahvistava todistuksen Hänen ristinsä kuolemasta niin, että Hänen tutkimaton

25. Kolminaisuudenpäivän jälkeinen sunnuntai

rakkautensa voisi kerran voittaa ihmisten sydämet, elleivät he Hänen työtänsä vastaan seiso. Tämä sama Pyhä Henki oli myös lakkaamatta pitävä ne ihmiset, jotka itsensä Hänen holhoamisensa alle antoivat, vahvoina Jeesuksessa heidän Vapahtajassansa. Ja jotka näin täällä ajassa ovat uskoneet Hänen päällensä ja rakastaneet Häntä, heidät Vapahtaja tahtoo kerran kuoleman jälkeen korjata tykönsä olemaan iankaikkisesti Hänen tykönsä ja nauttimaan osaansa Hänen kunniasiansa; sillä Hänen kärsimisensä piti täydellisesti vapahtaman kaikki Hänen lapsensa tuomiosta, jonka Hän itse kerran on pitävä kaikille ihmisille. Tämä on lyhyt pääasiallinen sisältö Jeesuksen opista. Ja Raamattu sanoo, että Hän antautui vihdoon kuolemaan sovinnoksi syntisten edestä, nousi kolmantena päivänä haudasta, ilmoitti itsensä monelle ylösnousemisensa jälkeen ja meni sitten taivaaseen.

Kolmanneksi

Jos nyt kysyttäisiin, kuinka pitkälle meidän on luvallista tutkia järjellämme näitä uskon asioita, niin me vastaamme, että me taidamme järkeämme käyttää tässä kahdella tavalla: Ensiksi me saamme ymmärryksellämme arvioida voidaanko tätä kirjaa, joka sisältää nämä totuudet, nimittäin Bibliaa, myös pitää Jumalan sanana taikka ei sekä voidaanko niitä todistuksia, joihin tämän opin totuus perustuu, pitää pätevinä vai ei. Ja toiseksi: Kun ymmärryksellä on perusteita uskoa, että Raamatun oppi on Jumalan ilmoitettu sana, niin on ymmärryksen oikeata käyttöä myös se, että me sitä apuna käyttäen voimme sanojen yhteyksistä ja muista seikoista tutkia ja päätellä kunkin raamatunkohdan oikeata merkitystä. Sentähden on tyhmää väittää, että järkeä ei voitaisi käyttää Pyhän Raamatun lukemisessa. Kuinkapa me muutoin voisimme ymmärtää sen merkitystä.

Mutta toisaalta on vastaansanomaton totuus: kun me tulemme vakuuttuneiksi, että Raamattu on Jumalan sanaa — ja todistuksia, jotka sen vahvistavat, eivät ole kaikki Raamatun viholliset voineet kukistaa — siis kun me tulemme vakuuttuneiksi, että koko autuuden oppi löytyy Pyhässä Raamatussa, niin meidän järkemme käytölle pitää tässä pantaman rajat ja tämä Raamatun oppi uskottaman ja sitä yksinkertaisesti noudatettaman, vaikka emme sen perustusta ja asiayhteyksiä voikaan käsittää. Joka ei tahdo uskoa enempää kuin mitä hän voi käsittää, on joutunut mitä suurimpaan tyhmyyteen, sillä jos itse voisimme käsittää kaiken, mitä meidän tarvitsee autuudeksemme tietää, miksi Herran sitä sitten olisi tarvinnut ilmoittaa meille? Olisihan Hän voinut jättää meidät kokonaan järkemme valon johdatukseen.

Tuosta yhdestä esimerkistä tämän päivän evankeliumissa me voimme nähdä, kuinka pitkälle järjen käytön pitää ulottua. Jeesuksen opetuslapsille oli välttämätöntä, sikäli kuin he halusivat ymmärtää Hänen sanansa ja varoituksensa, että he järjellään ajattelivat, mikä vaara se oli, josta Jeesus varoitti heitä, ja niin Hänen sanoistansa ymmärsivät sen neuvon, jonka Hän

25. Kolminaisuudenpäivän jälkeinen sunnuntai

opetuksellaan antoi heille; sillä muutoin he eivät olisi sitä käsittäneet. Mutta jos he nyt olisivat ajatelleet niin kuin moni muu, ettei mitään hätää ollut, kun he kerran eivät järjellensä voineet sitä nähdä eivätkä käsittää, kuinka se tulisi pelastumaan, joka pakenisi pois Jerusalemissa, niin he olisivat hukkuneet yhdessä niiden kanssa, jotka eivät tahtoneet yksinkertaisesti uskoa Jeesuksen sanaa. Samoin käy myös hengellisissä asioissa. Jos me Jeesuksen opin hylkäämme sentähden, ettemme järjellämme voi sitä käsittää, emmekä tahdo enempää uskoa kuin sen, mitä me voimme ymmärtää, niin me olemme hyvin tyhmiä ihmisiä ja joudumme väistämättä syyttämään itseämme omasta kadotuksestamme. Me olemme tyhmiä, sillä meidän eteemme tulee joka päivä moninaisia asioita, aivan tuhansittain, joita meidän silmämme näkevät, ja joita emme ymmärrä; pitäisikö meidän sentähden kieltää, että ne ovat tosia? Mutta jos emme maallisia asioita ymmärrä, kuinka me sitten odotamme, että voimme käsittää Jumalan tutkimattomia salaisuuksia?

Ja totisesti! meidän edesvastauksemme tulee tästä suureksi. Herra alentaa itsensä puhumaan ihmisten lasten kanssa, mutta he rohkenevat siitä huolimatta olla aivan röyhkeitä, niin että hylkäävät Hänen sanansa, kun se käy yli heidän puutteellisen järjensä. Mitä pitäisi vanhempien sanoman siitä lapsesta, joka olisi niin itseviisas, että aina noudattaisi omaa mielitekoansa eikä uskoisi tarvitsevansa totella heidän neuvoansa, kun kerran hän ei ymmärrä niiden perustusta? Voi! mikä tuomio mahtaa olla niillä odotettavana, jotka pilkkaavat Herran sanaa, katsovat armon Hengen ylen ja tallaavat Jeesuksen kalliin veren jaloillansa, kun he eivät voi käsittää sen autuaaksitekeväistä voimaa.

Kuitenkin tämä on sanottu ainoastaan osoittamaan, kuinka järjettömästi ne ihmiset tekevät, jotka paljossa nojaavat järkeensä ja tahtovat tutkia ja ymmärtää kaikki. Raamattu itse opettaa sen, että evankeliumin pääoppi Jeesuksen Kristuksen Jumalan Pojan kärsimisestä ja sovinnosta on sellainen, että se näyttää järjettä tyhmältä. ” **Sillä se puhe rististä on niille hulluus, jotka kadotetaan; Sillä että Jumalan viisaudessa ei maailma tuntenut Jumalaa viisauden kautta, niin kelpasi Jumalalle tyhmän saarnan kautta niitä vapahtaa, jotka sen uskovat,**” 1. Kor. 1: 18, 21. Joka siis tahtoo saada elävän vakuutuksen tämän opin totuudesta, hän jättäköön sydämensä Jumalan Hengen vaikutuksen alle, hän tulkoon itse työtätekevänä ja raskautettuna syntisenä Vapahtajan tykö, ja antakoon Vapahtajan lahjoittaa hänelle armoa, rauhaa ja syntien anteeksiantamista; niin hän omasta kokemuksestaan voi todistaa tämän opin olevan Jumalasta. Hänen tulee nauttiessaan rauhaa Jeesuksessa varmasti uskoa Hänen olevan Elämän Leivän, joka tuli taivaasta alas, ja antaa maailmalle elämän ja että ne ihmiset ovat autuaat, jotka uskon yksikertaisuudessa katsovat ainoastaan Jeesuksen puoleen.